

התחנה הישראלית של ניו יורק מטיפה חזרה דארץ - מפני ישראלים? לשעבר ובהווה

ארבעה ערבים בשבוע בוקע קולה של הבת של יעקובוביץ מרעננה מתוך מקלט הרדיו, בעיר ניו יורק שבאמריקה החדשה...

נילי ינאי (שינתה את השם מיעקובוביץ ביץ עוד בארץ), עורכת התוכנית אני ואח, מעורה מאד בכל מה שקורה בישראל...

נילי ויירדיים. סיפורה של נילי מתחיל ברעננה, שם נולדה. היא למדה תיאטרון באוניברסיטה של תל-אביב יחד עם דמה עם קצת חסה.

שרינית ינאי 10 בליה לידידים

עדנה, שביט ותום לוי. אחריכך עבדה בקול ישראל זאו. כעורכת תוכניות לניו יורק בתיאטרון. כאשר התחנה עם מיכאל גרינשטיין, החליטו השניים לנסוע לארץ...

שניהם סיימו את לימודי התואר השני שלהם בניו יורק. הוא בהנדסה והיא בתיאטרון. הוא חדל לעסוק בהנדסה והיא אישית עסקים, ונילי עורכת תוכנית רדיו בשפה העברית. היא התחילה שם בתוכנית כאן ישראל, בשיתוף עם חיים קינן, אך לא היתה בשיחה עם עצמה ורצתה ללמוד שם פסיכולוגיה.

נשיא אל-סאדאת הגיע לישראל. אחריכך נסע כל מי שיכול, למצרים. נילי קיבלה הצעה מהפרסומים שלה בתוכנית הרדיו (התוכנית בנויה על טהרת המפרסומים) לנסוע לקאהיר ולספר למאזיניה האמריקאים מה קורה שם. השוהת בקאהיר הכי רעה לטובת הרדיו, נילי עזבה את הפסיכולוגיה ומאז היא משקיעה את כל מירצה בתוכניתה. רק לפני חודשים אחדים התחילה כי תוכניתה החדשה, בדיבוב עם הקודמת.

Ich sitze hier, weil ich

auf Platz 3 stehen will

Der Berliner Nachtclub-Chef Rolf S. Eden gewann 500 000-Mark-Preis gegen den Mann, mit dem er einen Film drehte

REINER SCHNELL und LUTZ STARK berichten für die BZ

Article text in German, partially obscured by the main text columns.

שימעון ערן ומנחם גולן, היריעה בעיתון הברליני

5 חיליון 2 י קנס

יש עוד דבר שכדאי שיידעו פה כי ישראל, חושבת נילי. אומרים שהבעיה המרכזית אצל יהודי אמריקה כיום היא נישואי התערבות. אני איני חושבת כך. הבעיה האמיתית היא שמרבית היהודים שם מאבדים לאט-לאט את זהותם היהודית.

נילי עצמה קצפה לשבועיים לארץ, והיא מבלה בין מישפחת יעקובוביץ, הוריה שברעננה לבין מישפחת גרינשטיין (הורי בעלה) שבהרצליה. היא נראית מרוצה וממצבה. יש לה קאריירה נאה, בעל אוהב, שני בנים (שלומים בבית-ספר פרטי בני ניו יורק), חברות טובות (מרביתן ישראליות) וחיים מעניינים. החלום האמריקאי הפרטי שלה - התגשם.

מילחמה בג'ונגל

דפי בקשתו של שימעון ערן, מאיים השופט עז מנחם גולן

בשביל עיתוני גרמניה, היה זה יום-חג. לא בכל יום מודמן להם ריב ציבורי בין שני אנשים מפורסמים. מהיגם ששניהם ישראלים.

עיתון סנסציוני ברליני הראה את שימי ערן, בעל מועדוני-הילילה ונערה-השעשועים הניצח של ברלין, כשהוא יושב על ספסל בבית-המישפט. כותרת-הענק, בשני צבעים: "אני יושב כאן, מפני שאני רוצה לעמוד במקום השלישי".

תמונה קטנה יותר הראתה את היש-ראלי השני: מנחם גולן.

5 מדייון קנס. מקום-העלילה היה בית-המישפט לעבודה. שימעון ("רולף") ערן, בן ה-48, ביקש צו זמני, שיחייב את גולן בן ה-51 לשים את שמו של ערן במקום השלישי ברשימת המשתתפים בכל העתקי הסרט קשר הארונים. קיימים מאות העתקים, שנשלחו כבר לארצות רבות.

לפי החוזה, כך טען ערן, התחייב גולן לשים את שמו במקום השלישי, אם אין בסרט משתתפת ממין נקבה, או במקום הרביעי, אם יש נזאת. תחת זאת שם אותו גולן במקום השביעי בלבד. כיום כבר מוקרן הסרט באיטליה ובישראל. השופט נעתר לבקשה, הוציא צו בהתאם לכך. הוא פסק שאם גולן לא ימלא אחרי ההוראה, יהיה עליו לשלם קנס בסך 500 אלף מארק (כחמישה מיליון ל"י), או שישלח למאסר חצי שנה.

ערן שמח. "אני מטיל על עורכי-דיןי בכל הארצות, שבחן יוקרן הסרט, בדיוק אם גולן ממלא אחרי צו בית-המישפט הברליני".

"יעדה לו ביוקר!" גולן לא התרגש. "מר ערן אינו יכול לעשות לנו שום דבר", הודיע לעיתון הגרמני. "נתקשר מייד עם עורכי-דין ברליני, ונשיב מלחמה שערה!"

על כך ערן: "גולן לא קיים את החוזה שלנו. בשביל זה הוא צריך לשלם. אני אלך עד לערכאה האחרונה!" לערן נראה כי גולן, שלמענו שיחק גם בסרט אנטבה, הונה אותו. "גולן מוריד את הערך שלי, כשהוא שם את שמי במיקום כל-כך רחוק. זה ישפיע עלי בעתיד, מבחינת קבלת תפקידים ושכר... אם לא ינקוט מייד בצעדים המתאימים, זה יעלה למר גולן ביוקר!"

מישפט

הזינו הגורלי

בית-המישפט קבע תקדים, שדפיו יזכרו מאות סחרי סמים ועירעורה של המדינה נדחתה ביגלה גורדינו של הגורל

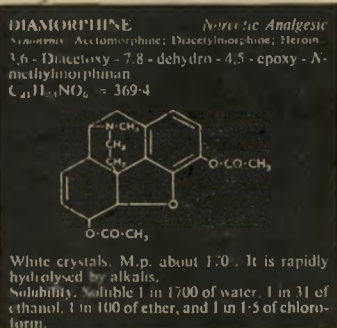
לעיתים נדירות מתחרש פרקליט על-כך שהצליח לזכות את לקוחו בדיון. מיקרה כזה אירע בשבוע שעבר לעורך-הדין התל-אביבי דרור מקרון. שהגן על שלמה בצלאל סוחר סמים שהואשם בבית-המישפט המזוין בתל-אביב בסחר בהירואין ובהחזקת סם מסוכן.

בצלאל (33) נפל בפה שהטמין לו איש מחלק הסמים ביחידה המרכזית של מישפחת מחוז תל-אביב, אברהם שטרית, שהתחבר עם רבים מבין סחרי הסמים התל-אביביים והחל קונה מהם סמים מכל הסוגים, תוך שהוא משלם להם בשטרות כסף מסומנים של המישפחה.

לכאורה נראה היה שבצלאל יורשע בדיון, כפי שהורשעו אחרים לפניו. אולם בתום מסכת העדויות של התביעה, כשנתורה רק עדות אחת, טכנית בייסודה, נפלה הפתעה. העדות שנתרה היתה של יונה לביא, שוטרת ממעבדת המחלקה לזיהוי פלילי (מז"פ) של המטה הארצי בירושלים, שחתמה על חוות-הדעת, המאשרת שהחומר שמכר בצלאל לשיטרית, אכן היה סם מסוג הירואין. לבית-המישפט היה כבר ברור באותה עת, מעל לכל ספק, שאכן בצלאל מכר כמות של 100 מיליגרם מאותו החומר לשיטר אברהם שטרית, באחד מלילות ספטמבר 1977, תמורת סכום של 300 לירות.

ספר מאזנייה. לשאלותיו של הפרק-ליט סיפרה העדה לביא, שערכה בחומר החשוד שתי בדיקות צבע ושתי בדיקות גזיות, תוך כדי השוואת התוצאות לחומר סטנדרטי שאותו קיבלה ממישרד-הבריאות ושנחשב כהירואין.

עורך-הדין מקרון ביקש לדעת אם המומחית ערכה בדיקה צבע פלוגית ובדיקה כימית פלמונית, ועל כך השיבה לביא בשלילה. "האם בירתה מעל לכל ספק שהחומר שבידך הוא מסוג דיאמורפין שהרכבו כימי של C21H23NO5?" הת-

נוסחת ההירואין שהוגשה במישפט המישפחה לא בדקה

עניין הפרקליט. ושוב היתה התשובה שלילית. הבדיקה היתה בהשוואה לסטנדרטים של הירואין שסיפק מישרד-הבריאות. מבלי להפריד את החומר למרכיביו, ענתה השוטרת מז"פ. את הידענות המופלגת שלו בהרכב הכימי של סם הירואין לא שאב עורך-הדין המשופם מניסויים בסמים. באחד מניסויים בלונדון גילה מקרון ספר אנגלי עם כרס, שעל כריכתו האדומה נרשם שמו: "הפ" רדות ובדיקות בסמים בבית-המרקחת - (המשך בעמוד 52)